

תת"ע 4861/12/18 - ישראל קובי אלון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4861-12-18 מדינת ישראל נ' אלון
תיק חיצוני: 10152594197

מספר בקשה: 2

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופטת רונה פרסון
	ישראל קובי אלון
	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 25.12.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. המבקש טען כי לא זומן לדיון בעניינו כלל ועיקר כך שטעות שאינה תלויה בו הובילה לכך כי נשפט בהיעדרו. טען כי סיכויי הצלחתו טובים וכי הסיכוי לתיקון כתב האישום או הגעה להסדר טיעון מקל הוא גבוה, בשים לב לקיומם של כשלים ראייתיים ולאור טיעוני הגנתו של המבקש. לאור האמור, ועל מנת למנוע עיוות דין, ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש ועיינתי באישור המסירה החלטתי לדחות הבקשה אף בהיעדר תגובת המשיבה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש ונמסר לידי המבקש אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו. המבקש לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק ולא צירף תצהיר מטעמו. המבקש אף לא פירט מתי וכיצד נודע לו אודות פסק הדין.

עוד יצוין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי המבקש סירב לקבל לידיו את ההודעה על קנס, וההודעה הודבקה על דלת ביתו בתאריך 27.1.19. מכאן, שהבקשה אף לא הוגשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בהתחשב בעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

כאמור, החלטתי לדחות הבקשה אף בהיעדר תגובת המשיבה, ובהקשר זה יפים לענייננו הדברים שנפסקו לאחרונה על ידי כב' השופט קוטון בעפ"ת 4715-03-19 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (27.3.19): **"אשר לעובדה שהמשיבה לא הגיבה לבקשת המערער, איני סבור כי היה על בית משפט קמא לראות באי מסירת התגובה משום הסכמה לבקשה... אף אם אניח כי היה מקום להתייחס לשתיקת המשיבה כאל הסכמה, הרי בית המשפט אינו כפוף לעמדת המשיבה ועליו להפעיל את שיקול דעתו באופן עצמאי בהתייחס לכלל הנסיבות והנתונים שלפניו. כך נהג בית משפט קמא."**

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, בהעדר הצדדים.